

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Venclové, Ph. D., a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

navrhovatele: X. Y.

za účasti:

1. Úřad městského obvodu Pardubice VI.
sídlem Kostnická 865, 530 06 Pardubice, Svítkov
2. volební strana **Koalice pro šestku** jednající zmocněncem X. Y.
3. volební strana **Sdružení pro Pardubice a Pardubáci** společně jednající zmocněnkyní X. Y.
4. volební strana **SPD a nezávislí s podporou Trikolory** jednající zmocněnkyní X. Y.
5. volební strana **Pardubice pro lidi** jednající zmocněnkyní X. Y.
6. volební strana **Žijeme Pardubice** jednající zmocněnkyní X. Y.
7. volební strana **ANO 2011** jednající zmocněncem X. Y.
8. volební strana **Občanská demokratická strana** jednající zmocněnkyní X. Y.

o návrhu na neplatnost voleb do Zastupitelstva městského obvodu Pardubice VI (volby do zastupitelstev obcí konané ve dnech 23. - 24. 9. 2022)

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Krajskému soudu v Hradci Králové - pobočce v Pardubicích (dále též „soud“) byl doručen včasný návrh voliče X. Y. na vyslovení neplatnosti voleb do Zastupitelstva městského obvodu Pardubice VI (volby do zastupitelstev obcí konané ve dnech 23. 9. -

24. 9. 2022). Navrhovatel v návrhu tvrdil, že došlo k porušení volebního zákona a s odkazem na čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) se dovolával soudní ochrany vyslovením neplatnosti voleb, což odůvodnil tím, že bezprostředně před konáním voleb dne 19. 9. 2022 bylo vydáno 3. číslo „*Pardubická Šestka - Zpravodaj Městského obvodu Pardubice VI - Svítkov*“ (dále též jako „zpravodaj“) s přílohou, v počtu 2600 kusů, přičemž byl určen všem domácnostem v počtu 2074. Dále navrhovatel tvrdil, že zpravodaj byl doručován zaměstnanci městského úřadu ve dnech 19. 9. až 23. 9. 2022. V uvedených publikacích starosta obce přes zákaz politické reklamy „*promoval i nadále své úspěchy v uplynulém politickém období*“. Dle navrhovatele je toto doloženo texty, kde se užívá odvozenin a slovních tvarů „*uplynulé volební období*“ a „*úspěch*“. Dále navrhovatel tvrdil, že slogany na volebních billboardech se shodují s výrazy používanými v textu zpravodaje a v příloze „*co jsme slíbili, to jsme splnili*“, a dále tvrdil, že „*fotografie starosty uveřejněná na 1/8 plochy textu je variantou fotografie použité na volebních billboardech životní velikosti*“. Pod úvodním textem starosty následuje oznámení o konání voleb v barevném formátu. Dle navrhovatele popsány skutečnostmi došlo k „*narušení rovnosti a férovosti volební soutěže*“.
2. Navrhovatel odkázal na zápis ze schůze redakční rady zpravodaje ze dne 3. 10. 2016, podle kterého členové Rady městského obvodu Pardubice VI rozhodli o zákazu politické reklamy v uvedeném periodiku. Navrhovatel předložil uvedený zápis redakční rady spolu se zpravodajem a přílohou a navrhl provedení důkazů těmito listinami.
 3. Dále se navrhovatel vyjádřil ke vztahu mezi tvrzenou nezákonností a výsledkem voleb: „*Podle seriózních politologických a sociologických výzkumů může promování v tisku, stejně tak tedy i ve zpravodajích obcí, ovlivnit politické mínění voličů až o 36-52%*.“ Navrhovatel uvedl zdroj průzkumu (<https://www.focus-age.cz/m-journal/aktuality/studie-esi-a-reklama-2021>). Ohledně intenzity nezákonnosti navrhovatel tvrdí, že „*došlo k hrubému výkyvu volebních výsledků*“, což dokládá jím vytvořenou tabulkou, podle níž by se lišil počet mandátů získaných dle výsledků voleb a přepočtených (očištěných od údajného ovlivnění volebních výsledků) pro tyto volební strany: „Pardubice pro lidi“ (získaný počet mandátů - 5, dle navrhovatele - 3), „Žijeme Pardubice“ (získaný počet mandátů - 0, dle navrhovatele - 1), „ANO 2011“ (získaný počet mandátů - 3, dle navrhovatele 4). Na základě uvedeného a s odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu publikované v č. 354/2004 Sb. NSS (ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol. 6/2004 -12) navrhovatel navrhl, aby soud vyslovil neplatnost voleb do Zastupitelstva městského obvodu Pardubice VI, které se konaly ve dnech 23. - 24. 9. 2022.
 4. Podle § 90 odst. 2 s. ř. s. v řízení o návrhu na neplatnost voleb nebo na neplatnost hlasování jsou účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán, politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena, nebo nezávislý kandidát. Soud zaslal návrh na neplatnost voleb na vědomí ostatním účastníkům řízení.
 5. Volební strana „ANO 2011“ vyslovila prostřednictvím svého zmocněnce nesouhlas s návrhem samotným a s jeho odůvodněním, když výslovně uvedla: „*Vzhledem ke znalosti věci a poměrů v místě považujeme návrh za účelový od skupiny nespokojených kandidátů, když samotná podstata podnětu – příloha v radničním zpravodaji, byla některými kandidáty řešena se současným starostou obvodu ihned po volbách, ale podání*

návrhu na neplatnost voleb bylo soudu podáno na poslední chvíli a až po té, co byla na obvodě sepsána koaliční dohoda.“

6. Volební strana „Sdružení pro Pardubice a Pardubáci společně“ uvedla, že se k návrhu navrhovatele nepřipojuje.
7. Volební strana „Pardubice pro lidi“ uvedla, že návrh nepodporuje a nesouhlasí s ním.
8. Úřad městského obvodu Pardubice VI navrhl zamítnutí návrhu pro jeho nedůvodnost a účelovost. Zdůraznil, že zcela obecný závěr navrhovatele o hrubém ovlivnění výsledků voleb je „*spíše určitou fikcí možné alternativy navazujícího děje (tj. tvrzeným ovlivněním voličů a účastníků voleb), aniž by navrhovatel jakkoli tvrdil a prokazoval, že takové následky, byť i jen v omezené míře, skutečně nastaly.*“ Pokud jde o odkaz na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004, pak zdůraznil, že se vztahovalo k právní úpravě voleb do Evropského parlamentu, proto je pro účely voleb do zastupitelstev obcí považuje za zcela nepřipadné. Ke zpravodaji uvedl, že jsou v něm publikovány články či fotografie týkající se klíčových událostí v lokalitě městského obvodu Pardubice VI. Připomněl, že zde byl publikován rovněž příspěvek Ing. H. D., která kandidovala za jiný politický subjekt než starosta, přičemž se příspěvek týká investičních akcí Magistrátu města Pardubice v městském obvodu Pardubice VI. Slova starosty, který informoval o úspěších a neúspěších uplynulého období, považuje za „*zcela běžnou a zavedenou praxi*“ v úvodníku každého zpravodaje. Jedná se přitom o konkrétní výčet investičních akcí, které jsou v příloze doplněny fotodokumentací. Nejedná se tak o politickou propagaci, nýbrž o poskytnutí informací, které občané právem očekávají. Dále uvedl, že samotné vydávání obdobných periodik je zavedenou praxí, zpravodaj je k dispozici ve starších číslech na internetových stránkách. Jednání redakční rady zpravodaje se konalo dne 12. 9. 2022, přičemž byli přítomni čtyři členové redakční rady z různých volebních stran („Pardubice pro lidi“, „Občanská demokratická strana“, „Sdružení pro Pardubice“). Zpravodaj byl pak vydán dne 16. 9. 2022 (na zpravodaji uvedeno datum vydání 19. 9. 2022, pozn. soudu) a doručován občanům do poštovních schránek ve dnech 16. - 19. 9. 2022, nikoli později či snad dokonce v první den voleb, jak tvrdil navrhovatel. Tedy č. 3/2022 zpravodaje nebylo výjimečným vydáním tohoto periodika. Ze stejných důvodů odmítl Úřad městského obvodu Pardubice VI názor navrhovatele, že obsah zpravodaje byl v rozporu s rozhodnutím redakční rady ze dne 3. 10. 2016. Současně odkázal na judikaturu správních soudů, z níž dovodil nedůvodnost podaného návrhu (např. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2014, č. j. 9 A 344/2014-61). Jako přílohu svého vyjádření předložil kopie starších vydání dotčeného periodika, kopie zpravodajů ostatních městských částí města Pardubice a 16 prohlášení voličů o tom, že nebyli obsahem zpravodaje při výkonu svého volebního práva ovlivněni.
9. Ostatní účastníci řízení se k návrhu nevyjádřili.
10. Soud rozhodl o návrhu na neplatnost voleb do Zastupitelstva městského obvodu Pardubice VI bez jednání (§ 90 odst. 3, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), přičemž o podaném návrhu uvážil následovně:
11. Podle § 90 odst. 1 s. ř. s. za podmínek stanovených zvláštními zákony se může občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem

domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta.

12. Podle § 60 odst. 1, 3 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o volbách do zastupitelstev obcí“), podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva (dále jen „navrhovatel“). Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí (odst. 1). Návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb (odst. 3).
13. Ve volebním soudnictví se projevuje zásada koncentrace řízení. Lhůta k podání návrhu se vztahuje nejen na návrh samotný, ale též na uvedení všech skutkových nebo právních důvodů, z nichž shledává navrhovatel volby nebo hlasování neplatnými. V usnesení ze dne 13. 12. 2004, č. j. Vol 13/2004-91, v této souvislosti Nejvyšší správní soud vyložil: *„Návrh není tvořen pouze procesním nárokem, tedy uvedením toho, čeho se navrhovatel domáhá, ale též tvrzením důvodů, z nichž se domáhá určitého soudního výroku. Návrh na rozhodnutí ve věci a k němu vedoucí skutkové anebo právní důvody tvoří jeden celek. Z této příčiny Nejvyšší správní soud nepřihlížel k tvrzením obsaženým v doplnění návrhu, které měly povahu nových skutečností, a nepřistoupil ani k provádění dokazování připojenými přílohami. Tento závěr vyplývá i ze zcela specifické povahy volebního soudnictví, které je svázáno přísnými lhůtami, v nichž musí soud rozhodnout a své rozhodnutí v úplném znění vyvěsit na úřední desce... S ohledem na tuto teleologickou redukci, princip rovnosti, povahu volebního soudnictví, jakož i jednotu procesního nároku s důvody, z nichž povstává, má Nejvyšší správní soud za to, že po lhůtě stanovené pro podání návrhu již novoty přípustné nejsou.“* Obdobně se vyjádřil opakovaně Ústavní soud, a to např. v usnesení sp. zn. Pl. ÚS 13/11 ze dne 1. 3. 2011: *„Ústavní soud připomíná, že řízení o neplatnosti voleb a neplatnosti hlasování je specifickým řízením dle s. ř. s. (§ 88 až § 93), v němž lze všechny skutkové nebo právní důvody, o něž navrhovatel opírá svůj návrh, účinně uvést pouze ve lhůtě stanovené pro podání návrhu. Je zcela na vůli soudu, zda účastníkovi řízení, který tvrdí, že byl dotčen ve svých právech, dá v průběhu soudního řízení možnost vyjádřit se k věci samé a zda nařídí jednání. Pokud tedy soud nepovažoval za nezbytné jednání nařizovat, nelze mít v posuzované věci za to, že došlo k porušení práva stěžovatele na spravedlivý proces (rovněž usnesení Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 11/11 ze dne 29. 3. 2011).*
14. Současně platí, že i při výkonu soudnictví ve věcech volebních se v plné míře uplatní ústavní požadavky na nestrannost soudů (čl. 36 odst. 1 Listiny). Nestrannost volebních soudů se projevuje mj. tím, že návrhy na neplatnost voleb posuzují v podobě, v jaké byly podány, a nemohou je dotvářet či domýšlet. Formulace návrhu je věcí navrhovatele a soud je v tomto ohledu nemůže jakkoli nahrazovat, jinak by vybočil ze své role nestranného rozhodce sporu. Opačným postupem by volební soud nejen nepřípustně zvýhodňoval navrhovatele a ztěžoval procesní obranu jiných účastníků řízení, ale popíral by též zásadu dispoziční a koncentrační (vyplývající z § 93 odst. 3 s. ř. s., podle kterého zmeškání lhůty k podání návrhu nelze prominout) a princip rychlosti rozhodování o návrzích ve věcech voleb (opět srov. – mutatis mutandis – usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 9. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 25/18, bod 31).

15. Konečně je třeba zdůraznit, že Ústavní soud ve vztahu k soudní kontrole voleb setrvale připomíná, že lid je zdrojem veškeré státní moci (čl. 2 odst. 1 Ústavy) a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá (nálezy Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 59/10, bod 26, ze dne 18. 1. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 57/10, bod 33, ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 3673/14, bod 80, ze dne 29. 7. 2007, sp. zn. IV. ÚS 787/06, bod 37, ze dne 10. 1. 2007, sp. zn. III. ÚS 885/06, ze dne 10. 1. 2007, sp. zn. III. ÚS 887/06, ze dne 12. 12. 2006, sp. zn. I. ÚS 768/06, bod 59, ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, či usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2019, sp. zn. III. ÚS 127/19, bod 11, ze dne 22. 5. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 17/18, bod 27, ze dne 6. 3. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 16/18, bod 16, ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 26/14, bod 26, a řada dalších).
16. Dále Ústavní soud v nálezu ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 3673/14 vyslovil:
„Svobodná soutěž politických sil v demokratické společnosti ve smyslu článku 22 Listiny náleží k fundamentálním ústavním principům, na nichž je založen demokratický a právní stát. Zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad všemi orgány aplikujícími právo, tedy i volebními soudy, musí tuto svobodnou soutěž politických sil umožňovat a ochraňovat.
Podle článku 2 odst. 1 Ústavy je zdrojem veškeré státní moci lid, který státní moc vykonává prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní.
Podle článku 6 Ústavy veškerá politická rozhodnutí vycházejí z vůle většiny, vyjádřené svobodným hlasováním ve svobodných a demokratických volbách. Z předchozích principů vyplývá, že pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení platí vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit přesvědčivé důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.
Žádný soudní zásah nesmí ohrozit svobodné vyjádření názorů lidu při volbě svých zástupců a musí odrážet, resp. nemařit snahu o zachování integrity a účinnosti volební procedury, zaměřené na zjištění vůle lidu prostřednictvím všeobecných voleb. Následné zpochybňování výsledků voleb bez prokázání závažných volebních vad brozí podrýváním demokratické legitimacy zvolených zastupitelských orgánů a aktů, které přijímají. Byla-li vůle lidu svobodně a demokraticky vyjádřena, žádné následující zásahy nemohou tento výběr zpochybnit, s výjimkou existence přesvědčivých důvodů v zájmu demokratického pořádku.
S výjimkou nejzávažnějších pochybení ve volební proceduře musí státní moc, reprezentovaná volebními soudy, zachovávat zdrženlivost ve své ingerenci a vyvarovat se aktivismu. Rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, jestliže vady volebního procesu způsobily“ (zák. č. 322/2016 Sb. došlo ke změně znění § 60 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, kterou byly zpřísněny podmínky pro vyhovění volební stížnosti; zásah volebního soudu již není podmíněn pouhou potencialitou vlivu zjištěné protizákonnosti na výsledky voleb, nýbrž je nutné, aby porušení zákona výsledky voleb skutečně ovlivnilo, a to hrubým způsobem. Srov. body 19 až 23 usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2018, č. j. Vol 16/2018 – 33, č. 3717/2018 Sb. NSS; pozn. soudu).
17. Jak uvedeno shora, volební soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace řízení, která pro danou věc nachází svůj odraz v povinnosti navrhovatele tvrdit v návrhu na neplatnost

voleb takové kvalifikované porušení volebních pravidel, které ve smyslu § 60 odst. 3 zákona o volbách znamenalo (nikoli jen mohlo znamenat, tj. nestačí potencialita tvrzení) hrubé ovlivnění výsledků voleb a dále v povinnosti navrhovatele uvést v návrhu na neplatnost voleb zcela konkrétní důkazní návrhy k prokázání uplatněných tvrzení (srov. např. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 9. 4. 2020, č. j. 51 A 27/2020 – 67). Přitom platí, že soud je povinen řídit se při posouzení věci zásadou zdrženlivosti, tj. musí se zdržet soudního aktivismu a respektovat svobodné vyjádření názorů lidu při volbě svých zástupců.

18. Pravidla volební kampaně jsou upravena v § 30 odst. 1 až 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Pro volební kampaň starosta může vyhradit plochu pro vylepení volebních plakátů, a to nejméně 16 dnů přede dnem voleb. Možnost jejího využívání musí odpovídat zásadě rovnosti kandidujících volebních stran. Plochu pro vylepení volebních plakátů poskytne obec k využití bezplatně; na takové bezúplatné plnění se nevztahují ustanovení zvláštního zákona upravující hospodaření politických stran a politických hnutí (odst. 1). V době počínající třetím dnem přede dnem voleb a končící ukončením hlasování nesmějí být žádným způsobem zveřejňovány výsledky předvolebních a volebních průzkumů (odst. 2). Ve dny voleb je zakázána volební agitace a propagace pro volební strany i nezávislé kandidáty v objektu, v němž je umístěna volební místnost, a v jeho bezprostředním okolí (odst. 3).
19. V dané věci navrhovatel tvrdil, že distribucí zpravodaje do domácností městského obvodu Pardubice VI v první den voleb, tj. 23. 9. 2022, došlo k narušení férovosti volební soutěže a tím k hrubému ovlivnění výsledků voleb. Navrhovatel přitom nepředložil žádný důkazní návrh, jímž by prokázal, že zpravodaj, který byl vydán dne 19. 9. 2022 (dle tvrzení navrhovatele), byl skutečně distribuován přímo v objektu, v němž byla umístěna volební místnost, či v jeho bezprostřední blízkosti dne 23. 9. 2022. Navrhovatel dokonce ani netvrdil, že by se tak dělo přímo v objektu, v němž byla umístěna volební místnost, či v jeho bezprostřední blízkosti, tvrdil pouze, že zpravodaj byl distribuován dne 23. 9. 2022 do domácností. Navrhovateli přitom nic nebránilo v tom, aby navrhl výslech konkrétních osob, které by jeho tvrzení svými svědeckými výpověďmi prokázaly. Tedy navrhovatel v dané věci nesplnil nejen svoji důkazní povinnost k tvrzení, nýbrž ani netvrdil takové skutečnosti, které by znamenaly porušení § 30 odst. 3 zákona o volbách. Přitom je třeba uvést, že jakékoli porušení volební kampaně (zde § 30 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí) nevede automaticky k úspěšnosti návrhu na neplatnost voleb. Jak totiž stanoví § 60 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, pouze porušení ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb, vede k vyhlášení neplatnosti voleb soudem. Rovněž navrhovatelem odkazované usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol. 6/2004 -12 uvádí, že: „Mezi předpoklady k tomu, aby soud mohl vyhovět návrhu na neplatnost volby kandidáta podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu, patří nejen nezákonnost a vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno, ale i zásadní intenzita této nezákonnosti, která musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k takovému jednání nedošlo, nebyl by kandidát zřejmě vůbec zvolen (tzv. „zatemnění“ volebních výsledků).“
20. V dané věci je přitom zřejmé, že navrhovatel neuplatnil dostatečně konkrétní skutkové tvrzení, v němž by mohlo být shledáno porušení § 30 odst. 3 zákona o volbách do

zastupitelstev obcí, tím spíše k takovému tvrzení nepředložil žádné důkazní návrhy. Samotná existence zpravodaje a obrazové přílohy není způsob a čas distribuce prokázat. Jestliže tedy navrhovatel nesplnil tuto svoji povinnost, nelze se pak již ani zabývat potenciálním dopadem neprokázaného, ale zejména netvrzeného jednání (chybějící tvrzení o distribuci zpravodaje v první den voleb v objektu, v němž byla umístěna volební místnost, či v jeho bezprostředním okolí). Již z uvedených důvodů nemohl být navrhovatelem uplatněný návrh na neplatnost voleb úspěšný.

21. Pokud jde o navrhovatelova tvrzení o dopadu reklamy na adresáty a o jeho předložené přepočty získaných mandátů pro jednotlivé volební strany, pak soud opakuje, že těmito potenciálními výstupy se nemohl zabývat, neboť navrhovatel dostatečně konkrétně netvrdil porušení volební kampaně upravené v zákoně o volbách do zastupitelstev obcí a nad to ani ta tvrzení, která uplatnil, nijak neprokázal, resp. nenabídl žádné důkazy k jejich prokázání. Navrhovatel se totiž omezil na prokázání obsahu zpravodaje, když měl za to, že nelze akceptovat shrnutí úspěchů spočívajících zejména v rekapitulaci zdařilých investičních akcí starostou městského obvodu ve zpravodaji, který byl doplněn obrazovou přílohou. K tomu soud opět uvádí, že obsah zpravodaje nemohl být v této věci rozhodný, neboť navrhovatel ani netvrdil jeho distribuci přímo v objektu, v němž byla umístěna volební místnost, či v bezprostředním okolí a dále, nenabídl žádný důkaz o tom, že byl distribuován v první den voleb. Pro úplnost soud doplňuje, že souhlasí s vyjádřením Úřadu městského obvodu Pardubice VI, totiž že vydání zpravodaje, který je pravidelným, nikoli mimořádným periodikem, v němž jsou shrnuty investiční akce končícího volebního období, lze považovat za běžnou a zavedenou praxi.
22. Soud si je plně vědom toho, že volná soutěž politických stran je zárukou politického pluralismu, přičemž na dodržování rovných šancí v politické soutěži je třeba dbát zejména ve volbách (srov. např. usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 9. 2006, čj. 57 Ca 129/2006-21). Nicméně ve skutečnosti, že byl vydán zpravodaj, v němž starosta příslušné městské části shrnul průběh končícího volebního období a v němž užil dle tvrzení navrhovatele výrazy typu „úspěch“, či „co jsme slíbili, to jsme splnili“, nelze důvodně spatřovat znaky mimořádného porušení volební kampaně, proti němuž by měla být poskytnuta ochrana přímo na základě Ústavy či Listiny jako ochrana ústavně zaručených principů volebního práva. Taková ochrana je totiž vyhrazena proti excesivním a mimořádným projevům vyskytujícím se ve volební kampani, které narušují volnou politickou soutěž mezi volebními stranami. O takový projev se však v dané věci nejednalo. Na podporu uvedeného závěru lze odkázat na nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04: „*Není sporu o tom, že tiskoviny, vydávané jako obecní zpravodaje, tím, že jsou v rukou veřejné moci, musí zachovávat korektnost a neutralitu. Ke zrušení voleb může dojít pouze v důsledku zásadního a podstatného porušení neutrality státu v průběhu voleb.*“ Dále lze odkázat na nálezy Ústavního soudu ze dne 18. 2. 1999, sp. zn. I. ÚS 526/98, ve kterém Ústavní soud konstatoval: „*Ani obecní princip čestné a poctivé volební kampaně neznamená zákonem vytvořené sterilní prostředí, které jakoukoliv svobodu projevu a práva na informace znemožní.*“
23. Pro úplnost lze připomenout, že žádná z volebních stran, které byly ze zákona účastníky tohoto soudního řízení, neprojevila podporu podanému návrhu na neplatnost voleb, tedy lze mít za to, že žádná z volebních stran nepovažovala obsah zpravodaje a způsob jeho distribuce za poškozující v kontextu volebních výsledků. Naproti tomu

Úřad městského obvodu Pardubice VI předložil prohlášení šestnácti osob o tom, že obsah zpravodaje nikterak nenarušil výkon jejich volebního práva či jejich svobodné rozhodování o volbě kandidátů do zastupitelstva příslušného městského obvodu. Soud však těmito listinami neprováděl dokazování, neboť by to vzhledem k nedostatečnému tvrzení navrhovatele a vzhledem k absenci jím navržených důkazů bylo zcela nadbytečné. Povinnost tvrzení a povinnost důkazní totiž tížila navrhovatele. Naproti tomu ostatní účastníci řízení nebyli povinni vyvracet navrhovatelova nedostatečná a neprokázaná tvrzení.

24. Lze tedy shrnout, že navrhovatel nepředložil dostatečně relevantní tvrzení a důkazní návrhy k vyvrácení domněnky, že volební výsledek odpovídá vůli voličů (neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní), a proto soud jeho návrh na neplatnost voleb bez jednání (§ 90 odst. 3 věta druhá s. ř. s.) zamítl (výrok I).
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků řízení ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda nemá na náhradu nákladů řízení právo (výrok II).

Poučení:

Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.)
a kasační stížnost proti němu není přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

V Pardubicích dne 24. října 2022

JUDr. Petra Venclová, Ph. D. v. r.
předsedkyně senátu